

tence i forbindelse med fredningssager, fredningsplanlægning, tilladelse og godkendelse af anlæg m.v., klageadgang og tilsynsbeføjelser.

Amtskommunerne i hovedstadsområdet vil herefter være stillet som landets øvrige amtskommuner.

Kompetenceoverførslen vil medføre, at Københavns og Frederiksberg Kommuner får beføjelser både som sekundær- og primærkommuner. Hertil kommer, at de to kommuner har sektorinteresser uden for deres eget geografiske område, jf. i denne sammenhæng de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til §§ 15, 19 og 20.

I det følgende knyttes alene bemærkninger til numrene 1, 5, 6, 7, 11, 12 og 16. De øvrige ændringer er konsekvensændringer.

Til nr. 1

Ifølge naturfredningslovens § 3 nedsættes der for hver fredningskreds et fredningsnævnet bestående af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden, der skal være dommer, beskikkes af miljøministeren. Hidtil er de 2 andre medlemmer blevet valgt henholdsvis af amtsrådet, i hovedstadsområdet dog af Hovedstadsrådet, og vedkommende kommunalbestyrelse.

Det foreslås, at miljøministeren udpeger det medlem, der hidtil er blevet udnævnt af Hovedstadsrådet. Herved opnår man, at fredningsnævnets sammensætning bliver så bred som muligt, og man imødegår en eventuel kritik, der vil kunne rejses vedrørende spørgsmålet om nævnet som uvildig instans, hvis man i Københavns og Frederiksberg Kommuner efter Hovedstadsrådets nedlæggelse skulle udpege hver 2 medlemmer til fredningsnævnet.

Til nr. 5

Af redaktionelle hensyn skrives kun amtsrådet m.v., hvilket også dækker den kompetence, der tillægges Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser.

Til nr. 6

Københavns og Frederiksberg Kommuner har allerede ifølge den eksisterende formulering af § 13, stk. 1, kompetence til at rejse fredningssag.

Til nr. 7

Erstatningsfordelingen i § 24, stk. 1, er fortsat således, at staten betaler tre fjerdedele af fredningserstatningen. Den sidste fjerdedel betales af den sekundærkommune, hvor det fredede område er beliggende, eventuelt efter en fordelingsnøgle, som fredningsnævnet eller Overfredningsnævnet fastsætter. Kø-

benhavns og Frederiksberg Kommuner betragtes i denne sammenhæng som sekundærkommuner, jf. de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 og 12

Forslaget indebærer, at den kompetence, der hidtil er tillagt Hovedstadsrådet, for så vidt angår offentlige anlæg i Københavns og Frederiksberg Kommuner, overføres til miljøministeren. Det samme gælder Hovedstadsrådets kompetence for så vidt angår landeveje. Herved sikres, at princippet om to instanser opretholdes.

Til nr. 16

Københavns og Frederiksberg Kommuner klageadgang sikres ved den eksisterende formulering af § 58, stk. 1.

Til § 25

Der foregår ingen råstofindvinding i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Det vil derfor fremover kun være realistisk at foretage egentlig råstofindvindingsplanlægning i Københavns, Frederiksberg og Roskilde Amtskommuner.

Hvis Roskilde og Frederiksberg Amtskommuner, der rummer hovedparten af de regionale graveområder, i den fortsatte planlægning reducerer antallet af indvindingsområder til en størrelse, der svarer til behovet i den enkelte amtskommune, vil der kunne opstå forsyningsproblemer i Københavns og Frederiksberg Kommuner og eventuelt i Københavns Amtskommune.

Opstår der forsyningsproblemer indenfor hovedstadsområdet, kan miljøministeren anvende sine beføjelser i henhold til loven om lands- og regionplanlægning. Miljøministeren har ligeledes hjemmel til at fastlægge nærmere retningslinjer for råstofindvindingsplanlægningen og administrationen i hovedstadsområdet.

Til nr. 1-14

Såmgtlige ændringer er konsekvensændringer.

Til § 26

Der er tale om konsekvensændringer.

Til § 27

Hovedstadsrådets funktioner med hensyn til den overordnede sygehusplanlægning inden for hovedstadsområdet har i de senere år ikke haft noget reelt indhold, således som det også har været påpeget af Hovedstadsrådet. I øvrigt indgår spørgsmålet om til-